

Ważne rzeczy w małej poradni małżeńskiej

1. Poradnictwo parafialne dla narzeczonych, małżeńskie i rodzinne opiera się na dokumentach Kościoła.

Są to przede wszystkim encyklika *Humanae Vitae (HV)* Pawła VI, adhortacja apostolska *Familiaris Consortio (FC)* Jana Pawła II, adhortacja apostolska *Amoris Laetitia (AL)* Franciszka. Kolejne dokumenty odwołują się do poprzednich, potwierdzając nauczanie Kościoła w tej dziedzinie i rozwijając jego wątki, w tym apostołstwa i poradnictwa przedmałżeńskiego, małżeńskiego i rodzinnego.

Encyklika HV wskazuje „wielką potrzebę nowej i ogromnie doniosłej formy apostołatu, jaką jest apostołat rodzin wśród rodzin, czyli podejmowania przez samych małżonków zadania apostołskiego względem innych małżonków”. HV „zachęca do korzystania z metod opartych na naturalnych cyklach płodności”, bowiem „odpowiedzialne rodzicielstwo oznacza znajomość procesów biologicznych i poszanowanie właściwych im funkcji”.

Adhortacja FC przypomina o „konieczności znajomości cielesności i jej rytmów płodności”. Jan Paweł II pisze, że „trzeba uczynić wszystko, aby udostępnić tę wiedzę ogółowi małżonków, a wcześniej jeszcze osobom młodym, poprzez informację i wychowanie jasne, stosowne i poważne, przy współudziale par małżeńskich, lekarzy i ekspertów”. Adhortacja konkluduje jasno, że „sprawą pedagogii Kościoła jest, by małżonkowie przede wszystkim jasno uznali naukę zawartą w encyklice HV, jako normatywną dla ich życia płciowego i szczerze usiłowali stworzyć warunki konieczne dla zachowania tych zasad”.

Adhortacja AL wzywa, by „odkryć na nowo orędzie encykliki HV i adhortacji FC”. Przypomina również pilną potrzebę towarzyszenia małżeństwom i rodzinom na drodze ich powołania. Franciszek pisze, że „w dzisiejszym świecie doceniane jest świadectwo małżeństw, które nie tylko wytrzymały w czasie, ale nadal rozwijają wspólny projekt i zachowują wzajemne uczucie. Otwiera to drzwi do duszpasterstwa pozytywnego, gościnnego, umożliwiającego stopniowe pogłębianie wymagań Ewangelii”.

Takie są zadania duszpasterstwa rodzin, w tym parafialnego poradnictwa rodzinnego.

2. Kontekst pracy parafialnej poradni rodzinnej w Warszawie

Wybrane wskaźniki, opisujące sytuację - źródło: GUS

W Polsce notujemy wzrost zachorowań na choroby weneryczne: w skali kraju w r. 2010 - **3,2** zachorowania na 100 tys. ludności; w r. 2017 - **5,4**; w tym na Mazowszu w r. 2017 wskaźnik ten osiąga **16,8**, jest to 40% wszystkich wystąpień w skali kraju, dla porównania Podkarpackie i Podlaskie - **0,9** zachorowań na 100 tys. ludności.

Wskaźnik rozwodów: w Polsce w r. 2017 na 1000 ludności w skali kraju wynosił 1,7, na Mazowszu 1,7; zaś w Warszawie 2,0; na Podkarpaciu 1,2. Dla porównania w r. 1990 w skali kraju wskaźnik wynosił 1,1.

Urodzenia pozamałżeńskie osiągnęły w r. 2017 24% urodzeń żywych.

Warszawa, miejsce naszej posługi, to miejsce, gdzie odnotowuje się najwyższą zachorowalność na choroby weneryczne, gdzie jest wysoki wskaźnik rozwodów, gdzie wiele dzieci rodzi się poza małżeństwem.

3. Poradnia parafialna – dla narzeczonych, małżeńska, rodzinna

Specyfiką poradni parafialnych w naszej diecezji jest to, że posługują w nich oboje małżonkowie, po odpowiedniej formacji. Daje to szczególną możliwość kontaktu z doświadczoną parą małżeńską, jest również formą świadectwa. Dla przychodzącego do poradni mężczyzny spotkanie z mężczyzną, mężem, ojcem, jest bardzo ważne. Poradnictwo rodzinne w diecezji warszawsko-praskiej pracuje według programu opracowanego przez ks. arcybiskupa Henryka Hosera, lekarza.

Własne obserwacje oparte na pracy z parami, które trafiły do naszej poradni

W naszej poradni pracujemy w zdecydowanej większości z narzeczonymi. Ponad 90% par narzeczonych mieszka razem, współżyje, stosuje antykoncepcję (prezerwatywy, stosunek przerywany). Co najmniej połowa młodych kobiet w jakimś okresie życia stosowała antykoncepcję hormonalną. W niektórych przypadkach widać to na podstawie zapisu obserwacji cyklu owulacyjnego. Nieduży procent kobiet ma zaburzenia związane z płodnością (endometrioza, niedomoga progesteronowa).

Ślub w postrzeganiu narzeczonych jest już nie tyle sakramentem, ile oczekiwanym przez rodzinę i znajomych upublicznieniem ich związku.

Narzeczeni widzą ślub jako przeszkodę trudną dla nich do pokonania - wynajęcie sali weselnej, pieniądze, problemy organizacyjne, relacje rodzinne.

Brak ślubu nie przeszkadza współżyć. Narzeczeni z reguły pochodzą spoza Warszawy, są oderwani od swojego środowiska rodzinnego.

Poradnia parafialna dla narzeczonych, małżeńska, rodzinna

Poradnia jest pierwszą linią frontu walki o dusze przychodzących do nas ludzi, o ich małżeństwo. Najczęściej po raz pierwszy, jako dorośli ludzie, słyszą tutaj, co jest dobre a co złe w obszarze seksualności i płodności.

Na początku ukazujemy perspektywę strategiczną ich życia małżeńskiego jako ludzi wierzących, cel małżeństwa. W tej perspektywie rozmawiamy o konkretach postępowania. Uczymy metody rozpoznawania płodności.

Każdej parze narzeczonych zwracamy uwagę na niezgodne z normą moralną współżycie przed ślubem. Zachęcamy do przerwania tej sytuacji, do powrotu do czystości przedślubnej, budującej wierność, wolność, szacunek. Wskazujemy spowiedź jako wyjście i przełom.

W wielu przypadkach narzeczeni na koniec spotkań podkreślają swój związek z Kościołem, deklarują gotowość i chęć trwania w wierze i Kościele.

Spotkanie w poradni to szansa dla obu stron: my – jako przedstawiciele Kościoła - wspieramy, przekazujemy wiedzę i własne doświadczenie, narzeczeni lub małżonkowie – mają szansę usłyszeć, zrozumieć, że Kościół wymaga, ale jednocześnie proponuje metody, uczy i wyjaśnia.

Spotkania w poradni, nauka obserwacji objawów płodności i ich zapisu umożliwiają również zaobserwowanie ewentualnych problemów zdrowotnych związanych z płodnością.